

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING

9 april 2012

Aanwezigen

Dames: Blommaert (CIRE), Bonamini (VwV), Daem (BCHV), D'Hoop (IOM), Janssen (Foyer), Kerstenne (CR), Machiels (Fedasil), Morel (Caritas), Reulens (KM-I), Salazar Medina (JRS), Vanderhaegen (PSC), Vogelaar (VwV)

Heren: Beys (Caritas), Henkinbrant (ADDE), Jacobs (RvV), Van den Bulck (CGVS), Vanderstraeten (Rode Kruis), Vanheule (BCHV), Verhoost (APD), Wissing (BCHV)

Opening van de vergadering door de heer Vanheule

1. De heer Vanheule opent de vergadering om 9u45.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 12 maart 2013

2. Het verslag werd goedgekeurd na opmerking van mevrouw Reulens dat de vraag onder punt 24 van het verslag niet door haar maar door mevrouw Blommaert werd gesteld.
3. De volgende contactvergadering zal plaatsvinden op dinsdag 14 mei en niet op 7 mei zoals per vergissing werd weergegeven in het vorige verslag.

Mededelingen van DVZ (verontschuldigd)

4. De heer Claus verontschuldigde zich voor de afwezigheid van de Dienst Vreemdelingenzaken maar heeft de cijfers per mail overgemaakt aan het BCHV.

5. In maart 2013 waren er in totaal 1.447 asielaanvragen waarvan 1.379 op het grondgebied, 45 in gesloten centra en 23 aan de grens. Op het grondgebied betekent dit een gemiddelde van 65,67 aanvragen per werkdag (21 werkdagen). Dit stelt in absolute cijfers een afname van 55 aanvragen voor en een afname van 0,58 aanvragen per werkdag vs. februari 2013. In vergelijking met maart 2012 (1.770 asielaanvragen), stelt men een afname van 323 asielaanvragen vast.

6. De tien voornaamste herkomstlanden waren in maart 2013: Guinee (152) (+17 in vergelijking met februari 2013), Afghanistan (142) (-19), DRC (116) (+29), Rusland (97) (+7), Kosovo (65) (+10), Syrië (53) (-11), Irak (50) (-8), Albanië (49) (+6), Kameroen (45) (+5), Pakistan (37) (+7). In de gesloten centra werden de aanvragen vooral ingediend door personen afkomstig uit Rusland (7), Guinee (5), Afghanistan/ Kosovo/ Marokko (telkens 4). Aan de grens kwamen de aanvragen vooral van personen afkomstig uit DRC (5).

7. In maart 2013 heeft DVZ in totaal 1.447 beslissingen genomen: 895 asielaanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 295 meervoudige asielaanvragen werden niet in overweging genomen (13quater) en 151 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (26quater). Bovendien werden 106 asielaanvragen zonder voorwerp verklaard. In gesloten centra heeft DVZ 46 asielaanvragen afgesloten: 17 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 23 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater), 4 werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening en 2 asielaanvragen werd zonder voorwerp verklaard. Aan de grens heeft DVZ 24 asielaanvragen afgesloten: 20 aanvragen werden overgedragen aan het CGVS, 4 aanvragen werden niet in overweging genomen (13quater), geen aanvragen werden geweigerd in toepassing van de Dublin-Verordening (25quater) en er waren geen aanvragen zonder voorwerp.

8. In maart 2013 waren er 509 meervoudige asielaanvragen, waarvan 337 een 2e aanvraag, 93 een 3e aanvraag en 79 een 4e aanvraag en meer waren. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door asielzoekers afkomstig uit Afghanistan (45), Rusland (45), Guinee (44), Irak (41) en DRC/ Kosovo (elk 30).

9. In maart 2013 waren er 20 opsluitingen op grond van artikel 74/6 §1bis (bijlage39bis – in afwachting van de behandeling van de aanvraag). Wat de Dublindossiers betreft, waren er 2 opsluitingen, waarvan op grond van artikel 51/5 §1 (bijlage39ter – in afwachting van een beslissing over de verantwoordelijke lidstaat). De voornaamste EU-lidstaten van bestemming, verantwoordelijk voor de behandeling van die asielaanvragen waren: Italië (24), Polen (8), Spanje (7), Duitsland (6) en Frankrijk (5). Er waren 0 opsluitingen op grond van een meervoudige asielaanvraag. En er werden geen koppels vastgehouden of gezinnen met kinderen overgebracht naar een terugkeerwoning.

10. In maart 2013 waren er 314 'Eurodac-hits' – 8 minder dan in februari 2013. De voornaamste EU-lidstaten waar een 'Eurodac hit' voor aangetroffen werd, waren: Duitsland (45), Griekenland (41),

Italië (36), Polen (33), Nederland (26), Spanje (25), Frankrijk (19), Luxemburg (20), Zwitserland (13) en Zweden (12).

11. In maart 2013 heeft de DVZ 79 NBMV ingeschreven als gevolg van een asielaanvraag op het grondgebied. Er waren 56 jongens en 23 meisjes. 9 NBMV waren tussen 0 en 13 jaar oud, 21 tussen 14 en 15 jaar oud en 49 tussen 16 en 17. De voornaamste herkomstlanden van deze NBMV waren: Afghanistan (19) en Guinee (17).

Mededelingen van het CGVS (de heer Van den Bulck)

12. De heer Van den Bulck deelt mee dat het aantal asielaanvragen lager ligt in vergelijking met 2012 maar dat het aantal meervoudige asielaanvragen blijft stijgen. In maart 2013 heeft het CGVS 1.684 beslissingen genomen waarvan 280 erkenningen van het vluchtelingenstatuut en 206 toekenningen van de subsidiaire bescherming. Het erkenningspercentage ligt aldus op 28,8%. De voornaamste herkomstlanden van deze vluchtelingen waren: Afghanistan (44), Guinee (37), China (27), DRC (18) en Irak (20). En wat de toekenning van subsidiaire bescherming betrof, waren de voornaamste herkomstlanden: Syrië (119) en Afghanistan (77). De heer Van den Bulck merkt op dat het aantal aanvragen uit de Westelijke Balkan is gedaald terwijl de Syrische dossiers toenemen.

13. De heer Van den Bulck verduidelijkt dat ook de vluchtelingenstatus soms wordt toegekend aan Syrische onderdanen (en niet enkel de subsidiaire beschermingsstatus), hoewel dit slechts gebeurt in een beperkt aantal situaties, bvb. als er individuele etnische of politieke elementen aanwezig zijn. Een belangrijke reden hiervoor is dat tal van Syrische asioldossiers betrekking heeft op personen die niet uit de conflictzone komen maar reeds eerder in België verbleven of in een ander Europees land.

14. De heer Van den Bulck deelt mede dat de totale werklast eind maart 2013 nog 10.399 dossiers betreft – tegenover 11.064 begin februari 2013. Een normale werklast wordt geacht circa 3.900 te behandelen dossiers te bedragen; de achterstand bedraagt dus nog ongeveer 6.499 dossiers. De hoop/verwachting is om deze achterstand binnen een jaar weg te werken maar hierbij dient ook rekening gehouden te worden met de instroom van nieuwe dossiers alsook met het beschikbare personeelsbestand. Een verdere daling van het aantal personeelsleden kan een effect hebben op het wegwerken van de achterstand.

15. De heer Van den Bulck geeft tevens info mee over de bijkomende verminderingen t.g.v. de nieuwe besparingsmaatregelen. Zowel bij DVZ als CGVS als RvV wordt er een lineaire besparing op het personeel doorgevoerd: 15% van de werkingsmiddelen en 20% van de investeringsmiddelen wordt bevroren. Het is evenwel nog niet duidelijk of dit een definitieve maatregel betreft. Deze besparingsmaatregelen impliceren een bijkomende uitdaging en druk.

16. De heer Van den Bulck wenst ook enige toelichting te geven bij de audit/verbeteringsproject n.a.v. de presentatie die staatsecretarissen Bogaerts en De Block hieromtrent hebben gegeven in de Kamercommissie Binnenlandse Zaken. Uit de voorgestelde conclusies bleek, ten eerste, dat België beschikt over een goede en efficiënte asielpcedure, vooral in vergelijking met andere Europese landen – er werd namelijk een *benchmarking* uitgevoerd met Duitsland, Frankrijk, Nederland en Zweden. Op een aantal punten scoorde België iets minder goed, maar dit kan verklaard worden door de achterstand die er was op het ogenblik van het onderzoek. Ten tweede werd het bijzonder verdienstelijk werk van Deloitte en de instanties geloofd, de audit was enkel mogelijk dankzij de inzet van personeel en middelen. Tenslotte werd geconcludeerd dat er ook nog opportuniteiten voor verbetering zijn. Zo zal onder meer de structuur van kwaliteitsmanagement versterkt worden. In een eerste fase zal er intern een programma uitgewerkt worden. Bij de verdere uitwerking zullen er hiertoe stappen gezet worden met UNCHR en in een tweede fase met het BCHV en andere NGO's.

17. De heer Van den Bulck kondigt ook een project aan van verdere informatisering (ICT) bij de drie instanties (DVZ, CGVS en RvV), in samenwerking met Deloitte. Hij waarschuwt er evenwel voor dat men zich hierbij niet te veel illusies moet maken wat betreft de besparing qua personeel en werk. De asielpcedure is namelijk bij uitstek een keten van drie instanties met opeenvolgende verantwoordelijkheden waarop een versterkte samenwerking niet meteen een groot effect zal hebben – in tegenstelling tot overheidsdiensten in andere materies.

18. De heer Van den Bulck beantwoordt vervolgens de vragen die hem vooraf schriftelijk door het BCHV werden overgemaakt. De eerste luidde: *“Kunt u de aanvraag-, erkennings- en andere cijfers m.b.t. de asielaanvragen van personen uit veilige landen van herkomst geven? Kunt u voor wat de ten gronde weigeringen betreft, een onderscheid maken tussen de aanvragen die dateren van voor en die van na de invoering van artikel 57/6/1 VW in juni 2012? En ook voor wat de beslissingen tot niet-inoverwegingneming o.b.v. dat artikel betreft, tussen diegene genomen binnen de vijftien werkdagen en diegene daarna?”* De heer Van den Bulck antwoordt dat de recente statistieken voor 2013 terzake in de volgende contactvergadering zullen worden meegedeeld omdat die nu nog niet beschikbaar zijn. Het is echter niet mogelijk om voor wat de ten gronde weigeringen betreft, een onderscheid te maken tussen de aanvragen die dateren van voor en die van na de invoering van artikel 57/6/1 VW in juni 2012 omdat die statistiek niet bijgehouden wordt.

19. Een tweede schriftelijke vraag was: *“Het CGVS communiceerde in de pers over de behandeling van genderdossiers en verduidelijkte dat daartoe ook de asielaanvragen o.b.v. seksuele geaardheid (LGBTI) gerekend worden, waarvan vele een frauduleus karakter zouden vertonen, wat het CGVS noopt tot een doorgedreven geloofwaardigheidsonderzoek (HLN, 22 maart 2013). Gelden voor het onderzoek naar de geloofwaardigheid van de seksuele geaardheid specifieke richtlijnen? Wat zijn de meest recente cijfers waarover het CGVS beschikt i.v.m. zgn. LGBTI aanvragen? Voor welke landen liggen de erkenningspercentages het hoogst? Wordt voor bepaalde landen een objectieve vrees voor (groeps)vervolgving aangenomen? Kunt het aantal geclaimde vs. het aantal ongelooftwaardig bevonden LGBTI geaardheden weergeven?”* De heer Van den Bulck antwoordt dat deze recente cijfers nog niet beschikbaar zijn. Het algemene cijfer dat vernoemd werd in de pers door staatssecretaris Maggie De Blok was een erkenningspercentage van 28%. Dit cijfer moet wel

gerelativeerd worden aangezien het het aantal erkenningsbeslissingen betreft in verhouding tot het totaal aantal beslissingen waarbij seksuele geaardheid even vermeld werd (dus los van het feit of het al dan niet de doorslaggevende vervolgingsgrond was). Het betreft voornamelijk personen van Afrikaanse origine. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat er op dit ogenblik geen vormen van groepserkenning zijn, er gebeurt steeds een individuele beoordeling, omdat er steeds een beoordeling van de geloofwaardigheid moet gebeuren.

20. Een derde vraag luidde: *“UNHCR deed een oproep aan de EU tot het hervestigen van Syrische (en ander) vluchtelingen vanuit de buurlanden van Syrië. Duitsland heeft al bekend gemaakt er vijfduizend te zullen opnemen. Heeft België ook plannen om op de oproep in te gaan?”* De heer Van den Bulck heeft op dit ogenblik geen aanwijzingen dat de regering of de staatssecretaris overweegt om Syrische vluchtelingen te laten overkomen. Op dit ogenblik is het hervestigingsproject beperkt tot een 40-tal Burundezen in Tanzania (die missie wordt momenteel voorbereid, met mogelijks al vertrek over enkele weken), een 40-tal Congolezen in Burundi en een 20-tal personen in, nog niet nader bepaalde, bijzonder acute situaties. Tot slot wijst de heer Van den Bulck er ook nog op dat er naast de Syrische vluchtelingencrisis die volop in de picture staat, er ook nog andere erg acute vluchtelingensituaties zijn, zoals bvb. die van de Somalische vluchtelingen in Kenia.

21. Mevrouw Kerstenne be vraagt zich omtrent de relatie tussen het CGVS en de RvV wanneer de RvV een weigeringsbeslissing van het CGVS annuleert en de zaak terugstuurt naar het CGVS met specifieke vragen voor bijkomend onderzoek. Ze stelt vast dat in steeds meer gevallen achteraf een identieke beslissing door het CGVS wordt genomen. Ze vraagt zich dan ook af in welke mate het CGVS verplicht is te antwoorden op de vragen die gesteld zijn door de RvV. De heer Van den Bulck antwoordt dat in dergelijke situaties het dossier in zijn totaliteit wordt hernomen, rekening houdend met het arrest van de RvV. De heer Van den Bulck voegt eraan toe dat het CGVS zich hierbij niet beperkt tot een strikt onderzoek van de vragen gesteld door de RvV en de RvV trouwens ook geen strikte instructies kan geven aan het CGVS. Misschien lijkt het in sommige situaties alsof eenzelfde beslissing wordt genomen maar dit is niet het geval omdat het dossier steeds in zijn totaliteit wordt hernomen. Het CGVS is verplicht een nieuwe beslissing te nemen en dient daarbij alleszins rekening te houden met het gezag van gewijsde van het RvV arrest.

22. De heer Beys vraagt of in geval van een erkenning van de vluchtelingenstatus wegens een vervolgingsvrees omwille van het behoren tot een bepaalde etnische groep, het mogelijk is om in het attest dat het CGVS aflevert de schrijfwijze van de naam volgens de taal van die etnische groep te laten opnemen i.p.v. volgens de schrijfwijze die door de vervolgende instantie wordt gehanteerd. De heer Van den Bulck moet het eerst laten nagaan en zal er later op antwoorden.

23. De heer Beys wil ook nogmaals een vergelijking maken tussen de behandeling van asielaanvragen van Tibetanen die in India verbleven alvorens naar België te komen en van Afghanen die in Iran of Pakistan verbleven. In het eerste geval wordt de vrees en het risico enkel beoordeeld t.o.v. het land van nationaliteit, China; in het tweede geval speelt het verblijf in het derde land toch meer mee bij die beoordeling. De heer Van den Bulck antwoordt dat hij hier al verscheidene keren op

ingegaan is, maar het nog eens zal verduidelijken: de vrees wordt altijd t.o.v. het land van de nationaliteit beoordeeld, maar dat kan enkel als die nationaliteit aangetoond is. Het CGVS moet een correct zicht kunnen krijgen op de situatie: als een asielzoeker manifest de mogelijkheid om de nationaliteit te controleren verhindert, dan kan die vrees niet beoordeeld worden. In een aantal situaties kunnen de betrokkenen al een andere nationaliteit verkregen hebben, bvb. Afghaanse Sikhs of Hindoes die al twintig jaar geleden Afghanistan verlaten hebben voor India en inmiddels de Indische nationaliteit hebben bekomen. Voor de beoordeling van het reële risico omwille van de veiligheidssituatie is het voor het CGVS van essentieel belang de situatie te kennen in de jaren voor de aankomst in België. Het volstaat voor een asielzoeker niet om aan te tonen dat hij jaren geleden in een bepaald gedeelte van Afghanistan geboren is of er verbleven heeft. Er wordt verwacht dat hij tevens zicht geeft op zijn recente reële situatie. Bovendien moet er rekening mee gehouden worden dat andere lidstaten ervan uitgaan dat Kaboel altijd een toelaatbaar intern vluchtalternatief is voor Afghanen; het CGVS controleert daarentegen steeds of dat inderdaad redelijk is. De heer Wissing voegt hier nog aan toe dat de Afghaanse *deputy minister for Refugee Affairs* momenteel in Brussel is en zich resoluut afzet tegen een dergelijke overtuiging dat Kaboel een redelijk vluchtalternatief zou zijn voor terugkerende vluchtelingen, rekening houdend met de slechte sociaal-economische situatie.

Mededelingen van de RvV (de heer Jacobs)

24. De totale input van beroepen in asielmaterie bij de RvV bedroeg in februari 2013 802 beroepen (in vergelijking met januari 1.253 beroepen). Daartegenover staat een output van 1.054 arresten. De huidige werklast bedraagt in asielmaterie 5.181 dossiers, exclusief de historische achterstand van 857 dossiers van de VBC.

25. Qua input gaat het in hoofdzaak om beroepen ingediend door asielzoekers uit DRC (127), Guinee (118), Afghanistan (74), Rusland (32) en Albanië (30); en voor de beroepen na een meervoudige asielaanvraag gaat het om asielzoekers uit Guinee (40), Rusland (16), Afghanistan (14), Rwanda (12) en DRC (12). Er werden 85 beroepen bij uiterst dringende noodzakelijkheid (UDN) ingesteld en 27 beroepen in versnelde procedure.

26. De output bedroeg voor 87% weigeringen (730 arresten), 2,1% erkenningen van de vluchtelingenstatus in toepassing van de Vluchtelingenconventie van Genève (18), 0,5 % toekenning van de subsidiaire bescherming (4) en 10,3% annulaties (87). De technische weigeringen (in toepassing van artikel 55 van de Vreemdelingenwet) en afstanden van geding zijn hier niet bij inbegrepen.

27. Wat het overige migratiecontentieux betreft, was er in februari 2013 een input van 1.140 annulatieberoepen, met een output van 663 arresten. Het merendeel van de beroepen werden aangetekend tegen weigeringen van zgn. 9bis- en 9ter-aanvragen, respectievelijk 313 en 323 beroepen. In het totaal is in het hele niet-asielcontentieux nog een werklast van 17.671 hangende beroepen, die een lagere prioriteit hebben tegenover de asioldossiers. Er werden inmiddels werkgroepen gevormd die zich over die achterstand moeten buigen.

28. De heer Jacobs deelt mede dat de RvV haar 100.000^e arrest heeft gevelde op 28 maart 2013. Verder wijst de heer Jacobs er ook op dat een persmededeling werd gepubliceerd op de website van de RvV n.a.v. de audit die de Raad net als de andere asielinstanties onderging. Uit deze audit is gebleken dat de RvV significant beter werkt op vlak van doorlooptijd en behandeltijd in vergelijking met omringende Europese landen waarmee een *benchmarking* werd uitgevoerd (Frankrijk, Nederland, Zweden en Duitsland).

Mededelingen van IOM (mevrouw D’Hoop)

29. In maart 2013 heeft IOM 383 personen begeleid bij hun vrijwillige terugkeer. De voornaamste terugkeerlanden waren: Rusland (54), Brazilië (45), Oekraïne (32), Irak (27), Georgië (13) en Albanië (13). In de eerste drie maanden van 2013 zijn er in totaal al 1.116 personen vrijwillig teruggekeerd.

30. De vrijwillige terugkeerders kwamen in maart 2013 voornamelijk uit het Brussels Gewest (129), de provincie Antwerpen (96) en de provincie West-Vlaanderen (52). Ze werden naar IOM georiënteerd door m.n. de ngo’s (203), Fedasil (145) en het Rode Kruis/Croix Rouge (18). Het betrof 181 afgewezen asielzoekers, 160 migranten zonder legale verblijfsstatus en 42 personen die hun asielprocedure stopzetten.

31. Mevrouw D’Hoop licht nog een aantal projecten van IOM binnen het Europese terugkeerfonds toe. Er is een project voor NBMV tot 21 jaar oud uit Marokko, Afghanistan en DR Congo. Zij kunnen een specifieke financiële bijstand krijgen: 700 € voor de minderjarige, plus 700 € voor de familie en tot 1.500 € microkrediet wegens specifieke kwetsbaarheid en als salarissubsidie om een eerste fase na terugkeer te overbruggen.

32. Daarnaast heeft IOM ook een project rond *family tracing* bij NBMV, in vijf EU-lidstaten (Oostenrijk, Hongarije, Italië, Nederland en België), met telkens drie partners per lidstaat (in België zijn dat de Dienst Voogdij en de beide Rode Kruisafdelingen). Het opzet is voor vijf landen van terugkeerbestemming (Afghanistan, Albanië, Irak, Kosovo en Pakistan) een evaluatie te maken van o.a. de *good practices* en de *best interest determination* en samenwerking met lokale partners en daarover per land een studie te publiceren.

33. Tot slot brengt mevrouw D’Hoop ook nog een aantal studies i.v.m. arbeidsmigratie onder de aandacht die <http://www.labourmigration.eu/research> in pdf-formaat te downloaden zijn. Het gaat o.m. over een studie over de erkenning van competenties en kwalificaties van migranten en over het integratiebeleid t.o.v. arbeidsmigranten.

Mededelingen van Fedasil (mevrouw Machiels)

34. In maart 2013 werd voor 1.613 personen (dus geen dossiers) asiel aangevraagd bij DVZ. 1.038 daarvan zijn in het opvangnetwerk terechtgekomen – de overige zijn grotendeels meervoudige

asielaanvragers, die pas na een beslissing tot inoverwegingneming opvanggerechtigd worden. Daarnaast werden ook nog 413 andere personen opgevangen – vooral families met kinderen zonder legaal verblijfsstatuut o.b.v. het zgn. KB van 2004. De totale instroom in maart bedroeg dus 1.451. Daarnaast was er een uitstroom van 1.797 personen, wat dus op een netto uitstroom van 356 personen neerkomt.

35. De top 5 van belangrijkste herkomstlanden van personen in het opvangnetwerk in maart 2013 waren Afghanistan, Guinee, Rusland, DR Congo en Servië (incl. Kosovo).

36. Eind maart 2013 bevat het opvangnetwerk een totale capaciteit van 23.821 plaatsen, waarvan er 19.894 bezet zijn, een bezettingsgraad van 83,5 %, zowat 10% onder de verzadigingsgraad. De verdeling naar stand van de asielprocedure is nog niet beschikbaar, maar zal na de vergadering aan het verslag kunnen toegevoegd worden.

37. Vanuit de terugkeerplaatsen keerden 136 personen vrijwillig terug sinds opening van deze plaatsen. Sinds opening in september 2012, werden er bijna 3.500 personen toegewezen aan een terugkeerplaats. Wat de algemene cijfers betreft, lijken de eerste tendensen aan te houden: ongeveer 70% van de toegewezenen komt niet toe op de terugkeerplaats; van de 30% die er wel toekomen, vertrekt ongeveer 60% uit eigen beweging met onbekende bestemming. Zo'n 15% van degenen die de terugkeerplaats verlaten (eind maart 943 personen), keert vrijwillig terug, 10% wordt getransfereerd naar een andere opvangplaats en zo'n 8% wordt geconvoceerd door de politie na het verstrijken van de termijn van het BGV. De totale bezettingsgraad van de open terugkeerplaatsen schommelt steeds rond 60 à 70%. Per 31 maart 2013 verbleven er in het totaal 200 personen.

38. Tot slot meldt mevrouw Machiels ook nog dat de sluiting van de transitcentra verder gaat. Houthalen-Helchteren wordt gesloten eind van de maand, Gembloux zou tegen eind juni 2013 gesloten moeten zijn, de transitplaatsen in het Klein Kasteeltje zullen worden omgevormd en de noodopvang door Samu Social wordt afgebouwd tegen eind 2013. Daarna zal er weer sprake zijn van een opvang in drie i.p.v. vier fases: collectief, individueel, terugkeerplaats – zonder transitfase (noodopvang).

39. De heer Vanderstraeten wil graag weten naar welke landen van herkomst de vrijwillige terugkeer vanuit de open terugkeerplaatsen in hoofdzaak gebeurt. Mevrouw Machiels zegt dat dit, net zoals de instroom in die plaatsen, voor een groot deel om personen uit zgn. veilige landen van herkomst gaat.

40. Mevrouw Reulens vraagt of, nu de bezettingsgraad in de opvang gevoelig gedaald is, de zowat 400 gezinnen in onwettig verblijf die in maart opgevangen werden automatisch een plaats toegewezen kregen van Fedasil of die moesten afdwingen via de arbeidsrechtbank. Mevrouw Machiels kan enkel herhalen wat de Staatsecretaris daarover te zeggen had, namelijk dat ze allemaal opvang gekregen hebben, o.a. ook via de noodopvang bij Samu Social.

Mededelingen van Ciré (mevrouw Blommaert)

41. Mevrouw Blommaert wil, samen met mevrouw Bonamini van VwV, een aantal aspecten van de parlementaire en politieke actualiteit in de asielmaterie toelichten. Vooreerst wordt er momenteel een grondige wetswijziging behandeld in de Senaat, die eerder al in plenaire in de Kamer aangenomen werd. Daarin worden o.a. de bevoegdheid over de inoverwegingneming van meervoudige asielaanvragen overgedragen aan het CGVS. Het concept 'eerste land van asiel' wordt eveneens ingevoegd in de wet als weigeringsgrond voor zover de asielzoeker er een reële bescherming geniet. Als het eerste land van asiel een EU-lidstaat is en de asielzoeker er de vluchtelingenstatus heeft, kan het CGVS bovendien tot niet-inoverwegingneming van de asielaanvraag beslissen. Ook wordt het principe ingeschreven van het afleveren van een bevel om het grondgebied na een weigeringsbeslissing van het CGVS, en zal de beroepstermijn hiertegen niet geschorst zijn tijdens de procedure in volle rechtsmacht voor de RvV. Verder is ook een afdwingbaar spreidingsplan voor materiële hulp door LOI's (met financiële sancties) opgenomen in het wetsontwerp – de modaliteiten moeten evenwel nog bij KB geregeld worden. Ook personen wiens beroep bij de Raad van State toelaatbaar verklaard is, zullen weer in aanmerking komen voor materiële hulp. Tot slot worden in de twee wetsontwerpen ook nog een aantal termijnen gelijkgesteld en procedurele aanpassingen doorgevoerd bij de RvV.

Wetsontwerpen: <http://www.dekamer.be/FLWB/PDF/53/2555/53K2555001.pdf>

42. Staatsecretaris De Block gaf, in antwoord op een parlementaire vraag naar gedetailleerde asielstatistieken, uitgebreide cijfers m.b.t. erkenningen, ten gronde en technische weigeringen en niet-inoverwegingnemen voor alle nationaliteiten voor de jaren 2010, '11 en '12. Vooral die van 2012 zijn interessant aangezien het CGVS die enkel nog publiceerde voor de top tien van landen van herkomst. De vraag werd gepubliceerd : <http://www.lachambre.be/QRVA/pdf/53/53K0105.pdf> (blz. 172). Het antwoord met de cijfers zelf werden echter enkel overgemaakt aan het parlementslid, maar kunnen opgevraagd worden bij Ciré.

43. Ook in antwoord op een parlementaire vraag in de Senaat, gaf staatsecretaris De Block cijfers m.b.t. asiel o.b.v. de vrees voor vrouwelijk genitale verminking (FGM): <http://www.senate.be/www/?Mlval=/Vragen/SVPrintNLFR&LEG=5&NR=7851&LANG=fr>

44. Eurostat publiceerde recent ook cijfers over het aantal asielaanvragen, landen van herkomst en erkenningspercentages in eerste instantie, voor de verschillende lidstaten. http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/3-22032013-BP/FR/3-22032013-BP-FR.PDF

Mededelingen van Vluchtelingenwerk Vlaanderen (mevrouw Bonamini)

45. Mevrouw Bonamini verduidelijkt de wijzigingen aan het systeem van kosteloze rechtsbijstand (pro Deo) die momenteel door de regering overwogen worden. In het kader van de huidige besparingsronde en als gevolg oa. van de belangrijke stijging in het budget van juridische bijstand in de afgelopen jaren, werd besloten dat ook op deze uitgaven bespaard moest worden, maar de precieze lijnen van de hervorming zijn nog niet helemaal duidelijk. Wel lijken een aantal pistes vast te liggen, waarvan alvast twee met een potentieel ernstige impact op asielzoekers. Ten eerste zou er een remgeld betaald moeten worden voor elke aanstelling en tussenkomst van een pro Deo

advocaat. Over welke bedragen het gaat en welke uitzonderingen daarop eventueel zouden gelden, is evenwel nog niet duidelijk. Ten tweede wordt gedacht aan een zgn. abonnementsstelsel dat in eerste instantie als piloot project enkel aan vreemdelingenrecht zal toegepast worden. Met dit stelsel zullen enkel geselecteerde advocaten pro Deo zaken in vreemdelingenrecht toegewezen krijgen met de garantie op een bepaalde vergoeding. Ook hier is helemaal nog niet duidelijk hoe die advocaten geselecteerd zouden worden en of er een kwaliteitscontrole zou plaatshebben en door wie. Veel onduidelijkheden dus, maar het wordt van nabij opgevolgd door o.a. VwV en Ciré.

46. Tot slot geeft mevrouw Bonamini ook nog mee dat Vluchtelingenwerk verhuisd is naar de Kruidtuinstraat 75 in Sint-Joost-ten-Noode. Er volgt nog een welkomstmoment.

**De volgende contactvergaderingen vinden plaats
op 14 mei en 12 juni 2012
Op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**